

ODVJETNICI

Ivković & Novak

ODVJETNICI
Alen Ivković
Sunčica Novak
Suzana Trputac

51000 RIJEKA
Užarska 28
tel. 051 315-777
fax 051 313-272

31000 OSIJEK
Sunčana ulica 9
tel. 031 212-989
fax.031 212-989

e-mail:
alen.ivkovic@pravnik.net
ivkovic@odvjetnik-hr.com

žiro račun:
HR2423600001100759236

TRGOVAČKI SUD
U RIJECI

PRAVNA STVAR: Na posl.br. : **R1-136/2020**

TUŽITELJ: **B2 KAPITAL d.o.o.**, Zagreb, Radnička cesta 41
OIB: 57509775367

TUŽENIK: **HYPO GROUP d.o.o.** Rijeka, Užarska 28, OIB: 04938014535
zastupan po Alenu Ivković, odvjetniku u Rijeci, OIB: 63957064080

Ž A L B A

PROTIV RJEŠENJA OD 21.12.2020.

Primjeraka: 2
Priloga: 3
Punomoć

I Rješenjem Trgovačkog suda u Rijeci, posl.broj: R1-136/2020 od 21. prosinca 2020. (u daljem tekstu: Rješenje) određena je **prethodna mjera zabranom** bankama kod koji protivnik osiguranja ima otvorene račune da protivniku osiguranja ili trećoj osobi po nalogu protivnika osiguranja isplate iznos novčane tražbine predlagatelja osiguranja i to sa svih računa koji se vode prema OIB-u protivnika osiguranja,

i to na temelju **nepravomoćne** presude Trgovačkog suda u Osijeku posl.br: P-317/2019-30 od 25. Rujna 2020.

radi osiguranja novčane tražbine predlagatelja osiguranja **s osnova nepravomoćnih parničnih troškova u iznosu od 500.000,00 kuna** sa zakonskim zateznim kamatama od 4. travnja 2020. pa do isplate.

Rješenjem je ujedno određeno da provedbom prethodne mjere predlagatelj osiguranja stječe **založno pravo na novčanim sredstvima** protivnika osiguranja, te određeno da prethodna mjera traje do proteka 15 dana nakon nastupanja uvjeta za ovrhu presude Trgovačkog suda u Osijeku, posl.br. P-317/2019-30 od 25. rujna 2020., te da žalba ne odgađa provedbu Rješenja.

Zajednički odvjetnički ured Alen Ivković i Sunčica Novak
Odvjetnici Alen Ivković, Sunčica Novak, Suzana Trputac
Alen Ivković OIB: 63957064080
ŽIRO-RAČUN: HR2423600001100759236

Upisano u Upisnik Zajedničkih odvjetničkih ureda Hrvatske odvjetničke komore temeljem rješenja br. ZOU-2994/2009 od 06. travnja 2009.

II Protiv Rješenja protivnik osiguranja u zakonskom roku izjavljuje žalbu pobijajući ga u cijelosti kao nezakonito i neosnovano iz slijedećih žalbenih razloga :

1. BITNIH POVREDA ODREDABA PARNIČNOG/OVRŠNOG POSTUPKA
2. POGREŠNE PRIMJENE MATERIJALNOG PRAVA
3. POGREŠNO I NEPOTPUNO UTVRĐENIH ČINJENICA

Iz obrazloženja pobijanog Rješenja proizlazi ocjena suda prvog stupnja da su ispunjene obje pretpostavke za određivanje predložene prethodne mjere :

- da **postoji tražbina** predlagatelja osiguranja,
- da je predlagatelj osiguranja učinio vjerojatnim **postojanje objektivne opasnosti** da bi se bez predloženog osiguranja onemogućilo ili znatno otežalo ostvarenje njegove tražbine bez određivanja prethodne mjere na novčanim tražbinama protivnika osiguranja, **uzimajući u obzir predlagateljevu visinu tražbine**.

Čitajući razloge suda prvog stupnja, na kojima zasniva svoju ocjenu o postojanju tražbine predlagatelja osiguranja i opravdanosti određivanja mjere osiguranja, ukazuje se da su ocjene suda proizvoljne, nemaju nikakvog osnova u provedenim dokazima i ispravama u spisu, rezultat su prepisanih navoda predlagatelja, koje sud ni na koji način nije ispitao niti utvrdio njihovu osnovanost, čak niti uvidom u javno dostupne podatke, a što je najvažnije protivniku osiguranja uopće nije dostavio prijedlog na očitovanje, niti je protivniku osiguranja omogućio da se u smislu odredbe čl. 333. St. 2. Ovršnog zakona očituje na navode prijedloga i da dokazuje suprotno, odnosno da učini vjerojatnim nepostojanje pretpostavki i neopravdanost predložene prethodne mjere.

1. Zbog toga je Rješenje rezultat bitnih povreda odredaba parničnog postupka, pogrešne primjene materijalnog prava, a činjenično stanje je pogrešno i nepotpuno utvrđeno !

1.1. Prije svega, dokaz da sud prvog stupnja **uopće nije ispitao prijedlog i ocjenio navode predlagatelja**, već da je bez ispitivanja i meritorne ocjene doslovno u obrazloženju «prepisao» prijedlog i neosnovane zaključke predlagatelja, vidljivo je iz činjenice da je toč. I. izreke Rješenja odredio prethodnu mjeru radi osiguranja **tražbine koja ne postoji**, odnosno iznosa od 500.000,00 kuna **sa zakonskim zateznim kamatama na taj iznos od 4. travnja 2020. pa do isplate**, iako nikakva kamata nije dosuđena predlagatelju, pogotovo ne s dospelom 4. travnja 2020.g., niti takvo što proizlazi iz **nepravomoćne** presude Trgovačkog suda u Osijeku posl.br. P-317/2019., a niti je tražbina dospjela, **zbog čega je Rješenje nerazumljivo i nejasno, nema razloga, pa se ne može niti ispitati jer sud za takvu izreku ne nudi nikakvo obrazloženje**, a izreka je u **potpunoj proturječnosti s nepravomoćnom presudom**, što sve skupa znači da je Rješenje **zahvaćeno bitnom povredom odredaba parničnog postupka**.

Odredbom čl. 337. St. 4. Ovršnog zakona (dalje: OZ) je određeno da rješenje o određivanju prethodne mjere mora biti obrazloženo. – Iz kojih razloga je sud prvog stupnja odredio prethodnu mjeru u odnosu na zatezne kamate od 4. travnja 2020. pa do isplate, pa su protivniku osiguranja zaplijenjena i ta novčana sredstva, iz pobijanog Rješenja uopće nije vidljivo jer Rješenje ne sadrži razloge.

Prema odredbi čl. 332. St. 1. Ovršnog zakona (dalje: OZ) prethodna mjera se može odrediti radi osiguranja novčane **tražbine**, a obzirom je sud pobijanim Rješenjem odredio prethodnu mjeru radi osiguranja nepostojećih zateznih kamata, to se jasno ukazuje da je **mjera određena radi nepostojeće tražbine**.

1.2. Na takvo postupanje suda prvog stupnja ukazuje i činjenica da je sud prvog stupnja u toč. III. izreke dosudio predlagatelju i troškove postupka osiguranja odnosno troškove prethodne mjere u iznosu od 7.500,00 kuna sa zateznom kamatom od 21. prosinca 2020., iako predlagatelj osiguranja uopće nema pravo na troškove postupka osiguranja u ovoj fazi postupka, što ukazuje i na pogrešnu primjenu materijalnog prava od strane suda prvog stupnja, ali i na bitnu povredu odredaba parničnog postupka.

Naime, odredbom čl. 14. st. 1. OZ je jasno određeno da troškove postupka u svezi s određivanjem i provedbom ovrhe i osiguranja prethodno snosi ovrhovoditelj odnosno predlagatelj osiguranja, pa nije jasno zbog čega bi protivnik osiguranja bio dužan snositi troškove postupka kojeg nije niti pokrenuo !?

VTs RH je u svojoj odluci Pž-4239/10-3 od 31. kolovoza 2010. jasno izrazio pravno stajalište da troškove postupka osiguranja snosi predlagatelj osiguranja koji je postupak i pokrenuo.

“Nije jasno zašto bi protivnik osiguranja snosio troškove ovog postupka kada ga nije ni pokrenuo. Odredbom članka 14. stavka 1. OZ-a propisano je da troškove u vezi s određivanjem i provedbom ovrhe i osiguranja prethodno snosi ovrhovoditelj odnosno predlagatelj osiguranja. Dakle ne snosi ih ovršenik odnosno protivnik osiguranja.”

1.3. Bitna povreda odredaba parničnog postupka se nadalje očituje u činjenici da sud prvog stupnja prije donošenja Rješenja uopće **nije dostavio prijedlog protivniku osiguranja na očitovanje i mogućnost dokazivanja** činjenica i okolnosti da ne postoje pretpostavke za prethodnu mjeru.

Zbog takvog postupanja suda protivniku osiguranja je povrijeđeno pravo na pošteno suđenje i pristup sudu, te pravo na djelotvorno pravno sredstvo.

Prema odredbi čl. 333. St. 3. OZ **protivnik osiguranja ima pravo dokazivati vjerojatnost da opasnost ne postoji ili pak da je opasnost prestala**, što upućuje na obvezu suda da prije određivanja prethodne mjere dostavi prijedlog protivniku osiguranja na očitovanje i omogućavanje mu zakonskog prava na dokazivanje nepostojanja pretpostavki (opasnosti) za određivanje prethodne mjere.

Upravo takvo stajalište je zauzeo revizijski sud u svojoj odluci Rev-470/13-2 od 23. Ožujka 2013.

«Protivniku osiguranja dopušteno je dokazivati da je vjerojatno da opasnost ne postoji ili da je opasnost prestala. – S obzirom na iznesena pravna shvaćanja drugostupanjski sud se nije upuštao u ocjenjivanje osnovanosti žalbenog razloga koji se sastoji u tvrdnji protivnika osiguranja da je predlagatelj osiguranja dužan učiniti vjerojatnom opasnost da bi se bez osiguranja onemogućilo ili znatno otežalo ostvarenje tražbine dakle, uopće se drugostupanjski sud nije upuštao u ocjenjivanje činjenica koje se odnose na vjerojatnost postojanja opasnosti u smislu odredbe čl. 284. st. 2. OZ.

Revizija je podnesena zbog pravnog pitanja kojim revident pita da li je u situaciji kada je prethodna mjera predložena na temelju nepravomoćne odluke suda koja nije niti jedna od odluka iz odredbe čl. 285. st. 1. OZ, teret dokazivanja postojanja vjerojatnosti da postoji opasnost da će se bez osiguranja onemogućiti ili znatno otežati ostvarenje tražbine, na predlagatelju osiguranja ili na protivniku osiguranja.

Navedeno pravno pitanje važno je za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti građana (čl. 382. st. 2. ZPP), a **odgovor na postavljeno pravno pitanje je suglasan shvaćanju revidenta**, dakle, **ukoliko je prethodna mjera predložena na temelju nepravomoćne odluke suda koja nije niti jedna od onih odluka iz odredbe čl. 285. st. 1. OZ, predlagatelj osiguranja treba učiniti vjerojatnom opasnost da bi se bez tog osiguranja onemogućilo ili znatno otežalo ostvarenje tražbine**. - Dakle, sud je pogrešno primijenio odredbe čl. 284. i 285. OZ, zbog čega niti činjenično stanje nije potpuno utvrđeno pa je temeljem odredbe čl. 395. st. 2. ZPP u vezi s čl. 400. st. 3. ZPP i čl. 19. st. 1. OZ riješeno kao u izreci. “

1.4. Nadalje, u izreci pobijanog Rješenja u **toč. I.2.** određeno je da predlagatelj osiguranja stječe **založno pravo na novčanim sredstvima** protivnika osiguranja.

Uopće nije jasno i razumljivo zbog čega je sud prvog stupnja odredio založno pravo na novčanim sredstvima protivnika osiguranja, u situaciji **kada se mjera osiguranja uopće ne odnosi na novčana sredstva**, nego se odnosi na nenovčanu činidbu trpljenja, zabranom bankama da postupaju po nalogu protivnika osiguranja !???

Založno pravo bi bilo razumljivo da je određena mjera osiguranja zapljenom novčanih sredstava protivnika osiguranja, ili pak zapljenom novčane tražbine protivnika osiguranja, no međutim, takva mjera osiguranja niti je predložena, niti je određena, pa **nije dopušteno da se založno pravo određuje na predmetu koji uopće nije predmetom mjere osiguranja**.

U ovoj stvari predmet osiguranja nisu niti novčana sredstva, niti novčana tražbina, već se mjera osiguranja odnosi na **zabranu postupanja banke** odnosno zabrane isplate po nalogu protivnika osigurana, dakle, čak nije određena niti mjera zapljene !!!

Odredba čl. 335. St. 3. OZ, kojom se dopušta stjecanje založnog prava na predmetu osiguranja, i to tek provedbom mjere, je prilično jasna, i vrlo razumljivo propisuje da se založno pravo stječe po sili zakona (pa nije niti potrebno ga određivati u rješenju o osiguranju) u situaciji kada su predmetom osiguranja novčana sredstva ili novčana tražbina. - No međutim, **kada novčana sredstva nisu predmetom osiguranja, onda založno pravo na novčanim sredstvima nije dopušteno određivati**.

2. NEPOSTOJANJE PRETPOSTAVKI ZA OSIGURANJE PRETHODNOM MJEROM

2.1. NE POSTOJI TRAŽBINA PREDLAGATELJA OSIGURANJA RADI KOJE JE ODREĐENA PRETHODNA MJERA

Iz Rješenja i samog prijedloga je vidljivo da je predlagatelj osiguranja predložio, a sud odredio, prethodnu mjeru radi osiguranja novčane „tražbine“ s osnova **nepravomoćnih parničnih troškova** dosuđenih **nepravomoćnom presudom** Trgovačkog suda u Osijeku posl.br. P-317/2019. u iznosu od 500.000,00 kuna.

Nepravomoćno dosuđeni parnični trošak ne predstavljaju TRAŽBINU !!! - Taj parnični trošak će tek u budućnosti potencijalno moguće postati tražbina, naravno pod pretpostavkom da se žalba protivnika osiguranja protiv Presude odbije i rješenje o troškovima postane pravomoćno, što znači da se radi o vrlo neizvjesnoj i budućoj obvezi protivnika osiguranja.

Predlagatelj osiguranja nema pravo zahtijevati osiguranje buduće, potencijalne i neizvjesne obveze, već mu zakon dopušta u čl. 332. OZ (uz zakonom određene pretpostavke) osiguranje isključivo **POSTOJEĆE NOVČANE TRAŽBINE**, koja osim što mora postojati, mora biti i dospjela !!!

U ovoj stvari, novčana tražbina za koju predlagatelj zahtijeva osiguranje prethodnom mjerom, osim što nije dospjela, **ona uopće ne postoji !!!**

Ne bi trebalo biti uopće dvojbeno, jer su to osnove obveznog prava, a o tome postoje zauzeta brojna stajališta gotovo svih sudova u Republici Hrvatskoj, posebno Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske i Vrhovnog suda Republike Hrvatske, da pojam tražbina predstavlja pravo zahtijevati ispunjenje određene činidbe/obveze.
Zahtijevati = tražiti, iz čega pojam Tražbine i nastaje. - Tražbina=zahtjev !!!

Predlagatelj osiguranja u konkretnom predmetu **NEMA NIKAKVU TRAŽBINU spram protivnika osiguranja, JER NEMA PRAVO OD NJEGA ZAHTIJEVATI ISPUNJENJE BILO KAKVE TRAŽBINE**, odnosno Predlagatelj osiguranja **NEMA PRAVO ZAHTIJEVATI ISPUNJENJE NEPRAVOMOĆNO DOSUĐENOG TROŠKA PARNICE**, jer presuda i rješenje o troškovima nisu pravomoćni, postoji mogućnost usvajanja žalbe, preinake presude i rješenja, ukidanja presude i rješenja, što predmetne troškove čini aleatornim, slijedom čega nema tražbinu s osnova troškova parnice.

Potpuno bi drugačija situacija bila da predlagatelj zahtijeva osiguranje novčane tražbine utvrđene presudom iz nekog pravnog odnosa koji je bio predmetom tužbenog zahtjeva radi koje je donesena nepravomoćna presuda, u kojem slučaju novčana tražbina postoji, ona je dospjela, ali zbog neispunjenja dužnika se vodi parnica.

No međutim, u konkretnom slučaju **dosuđeni troškovi uopće nisu predmetom Presude i glavnog zahtjeva**, troškovi uopće nisu bili predmetom **tužbenog zahtjeva**, čak i Zakon o parničnom postupku određuje da se o troškovima parnice odlučuje rješenjem, a ne presudom o glavnoj stvari !

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je u jednoj od svojih odluka, Pž-4239/10-3 od 31. kolovoza 2010., zauzeo stajalište **«da nema uvjeta da se radi osiguranja novčane tražbine koja se odnosi na troškove postupka odredi prethodna mjera»** upravo iz razloga što nepravomoćni troškovi postupka ne predstavljaju tražbinu.

Dakle, nije ispunjena prva i osnovna pretpostavka za osiguranje prethodnom mjerom, bez postojanja koje druga pretpostavka (postojanje opasnosti) uopće nije niti odlučna.

2.2. PREDLAGATELJ OSIGURANJA NIJE VJEROVNIK TRAŽBINA U PARNICI P-317/2019

Naime, predlagatelj osiguranja je svjesno i namjerno prešutio u prijedlogu i naslovnom sudu se lažno predstavio kao vjerovnik predmetne tražbine, pa valja istaknuti i tu činjenicu ...

- da je upravo **predlagatelj osiguranja sklopio ugovor o cesiji od 16. Srpnja 2020.**, kojim je sve svoje tražbine iz pravnog odnosa koje su predmetom parnice P-317/2019. kao i **sva sporedna prava i pravni položaj vjerovnika ustupio trgovačkom društvu EUROKAMEN d.o.o., uključujući i sva prava iz predmetnog parničnog postupka P-317/2019 pred Trgovačkim sudom u Osijeku, kako je to ugovoreno i određeno čl. 5. St. 1. i 2. Ugovora**, kojima je izričito ugovoreno da nakon zaključenja ugovora sva prava i svi troškovi koji nastanu u toj parnici predstavljaju rizik koji snosi Cesionar i padaju na njegov trošak i teret.

O tom prijenosu prava, tražbina i pravnog položaja su predlagatelj osiguranja i Cesionar obavijestili i stečajni sud, i stečajnog upravitelja, i dostavili podnesak sudu, slijedom čega jasno **proizlazi da od trenutka sklapanja predmetnog ugovora o cesiji predlagatelj osiguranja nije, niti može biti, vjerovnikom bilo kakve tražbine iz pravnog odnosa koji je predmetom parničnog postupka P-317/2019, posebno ne parničnih troškova.**

Dokaz: - ugovor o cesiji, izvješće stečajnog upravitelja od 04.09.2020

2.3. NEPOSTOJANJE OPASNOSTI

Ne postoji, niti je učinjena vjerojatnom druga pretpostvka „postojanja opasnosti da bi protivnik osiguranja neakvom svojom radnjom onemogućio ili znatno otežao predlagatelju osiguranja ostvarenje tražbine“.

Iz prijedloga je vidljivo da predlagatelj osiguranja pretpostavku «opasnosti» zasniva na pokazateljima iz **STARIH financijskih izvješća protivnika osiguranja za 2017., 2018. i 2019.g.**, a ne na **trenutnim i važećim pokazateljima** o financijskom položaju protivnika osiguranja, ili pak na nekim radnjama protivnika osiguranja koje bi bile usmjerene na onemogućavanje predlagatelja u ostvarenju tražbine, **što zapravo znači DA NIJE UČINIO VJEROJATNIM niti dokazao NEDOSTATNOST IMOVINE protivnika osiguranja**, pa je prijedlog trebalo odbiti zbog nepostojanja te pretpostavke.

Naime, nije dopušteno niti osnovano financijski položaj protivnika osiguranja i stanje njegove imovine ocjenjivati kroz stare i povijesne podatke, jer osim što je to neozbiljno, nestručno i vrlo proizvoljno, na takvim podacima se ne može zasnivati čak niti bilo kakva vjerojatnost, pa se zbog toga takva ocjena suda prvog stupnja ukazuje vrlo proizvoljnom, pogotovo u situaciji kada se uopće ne pristupi ispitivanju stvarnog i pravilnog stanja imovine, a što ukazuje na manjkavost provedenog postupka i proizvoljnu ocjenu.

S druge strane, koliko god su podaci iz tih izvješća stari podaci, **ipak i oni iskazuju da protivnik osiguranja ima imovinu koja znatno premašuje iznos tražbine koja se osigurava i da ona ima vrijednost od 1.800.000,00 kuna, a da aktiva protivnika osiguranja premašuje vrijednost od 2.426.177,00 kuna.** - Ta vrijednost imovine (neovisno što se radi o nematerijalnoj imovini) ima svoju utrživu vrijednost i ona daleko premašuje «tražbinu» predlagatelja osiguranja što znači da je već i sama za sebe dovoljna. - Nematerijalna imovina čak može imati i veću vrijednost od proknjižene (zato je Zak o računovodstvu i HSFI predvidio «revalorizaciju vrijednosti imovine» kao ustaljeni i vrlo često primjenjivi institut financijskog izvješćivanja), što u konkretnom predmetu i jest slučaj, jer se vrijednost patenta i žiga od posljednjeg razdoblja povećala !

Zbog toga stajalište suda, iznesno u obrazloženju Rješenja, da unatoč tome što je uvidom u bilancu utvrdio da protivnik osiguranja ima dugotrajnu nematerijalnu imovinu vrijednosti od 1.800.000,00 kuna, «da zapravo nema nikakvu vrijedniju imovinu koja bi se mogla unovčiti» osim što je potpuno nerazumljivo i neshvatljivo, ne predstavlja ništa drugo nego li omalovažavanje vrijednosti imovine i proizvoljnu ocjenu o postojanju i vrijednosti imovine protivnika osiguranja, na kakvoj ocjeni se zakonite odluke suda ne bi smjele zasnivati, pogotovo ne odluke suda kojima se protivniku osiguranja ograničava poslovanje i raspolaganje vlastitim sredstvima, i zbog kojih mu prijeti šteta !

– Tim više što je Zakonom o računovodstvu i Hrvatskim standardima financijskog izvješćivanja vrlo jasno propisano da podaci iskazani u financijskim izvješćima i bilanci poduzetnika smatraju istinitim i vjerodostojnim, a sudovi su dužni primjenjivati zakone i računovodstvene standarde!

Nadalje, prema stajalištu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske zauzetom u odluci Pž-5433/10-3 od 18. listopada 2020. o postojanju opasnosti kao zakonske pretpostavke sud donosi ocjenu na temelju dokaza i okolnosti koje predlagatelj mora navesti u prijedlogu, a «**ta opasnost MORA BITI SUBJEKTIVNE PRIRODE, što znači da predlagatelj mora ukazati na konkretne dužnikove radnje (propuštanja) svjesno poduzete radi ugrožavanja namirenja predlagateljeve tražbine. One moraju stvarno ugrožavati ostvarenje predlagateljeve tražbine, a sud mora utvrditi postojanje takvih dužnikovih radnji i subjektivni odnos dužnika prema njima. To nadalje znači da se ne može smatrati da je opasnost učinjena vjerojatnom već zbog same objektivno postojeće činjenice da protivnik osiguranja nije platio određenu tražbinu koja je sporna..ili slično.**»

Identično stajalište zauzeto je i u odluci Pž-6573/10-3 od 28. listopada 2010., i niz drugih «**Ta opasnost mora biti subjektivne prirode, što znači da predlagatelj osiguranja mora ukazati na konkretne dužnikove radnje (propuštanja), svjesno poduzete radi ugrožavanja namirenja predlagateljeve tražbine. One moraju stvarno ugrožavati buduću naplatu predlagateljeve tražbine, a sud mora utvrditi postojanje takvih dužnikovih radnji (propuštanja) i subjektivni odnos dužnika prema njima. To nadalje znači da se ne može smatrati da je opasnost učinjena vjerojatnom već zbog same objektivno postojeće činjenice.**»

Pobijano Rješenje sud prvog stupnja je donio na proizvoljnoj ocjeni o postojanju OBJEKTIVNE opasnosti (– «*Stoga je predlagatelj učinio vjerojatnim postojanje objektivne opasnosti ...*»)), pa se jasno ukazuje da pobijano Rješenje nije zasnovano niti na zakonu, ali niti na ustaljenoj sudskoj praksi viših sudova i revizijskog suda.

Istovremeno, **ne postoji nikakva subjektivna radnja (ili propuštanje) protivnika osiguranja** (na koju čak niti predlagatelj osiguranja ne ukazuje) iz koje bi se moglo zaključiti da bi njome protivnik osiguranja onemogućavao ili otežavao namirenje, što znači da niti druga pretpostavka za određivanje prethodne mjere nije ispunjena, pogotovo ne postoji niti jedna okolnost na temelju koje bi bilo moguće govoriti o pretpostavljenoj opasnosti iz čl. 333. st. 1. OZ.

2.5. Nadalje, potpuno je nerazumljiva ocjena suda prvog stupnja «*da bi se bez mjere osiguranja onemogućilo ili znatno otežalo namirenje tražbine predlagatelja osiguranja, obzirom da protivnik osiguranja ostvaruje godišnje prihode od 18-22.000,00 kuna, što ne predstavlja niti 10% tražbine*».

Suprotno stajalištu suda, **upravo se predmetnom mjerom onemogućuje i znatno otežava ostvarenje predmetne tražbine**, jer zbog zapljene iznosa od 500.000,00 kuna protivnik osiguranja nije u mogućnosti izvršiti svoje dospjele i ugovorene obveze, zbog čega mu prijeti raskid sklopljenih ugovora i obustava poslovanja. To nikako ne može biti cilj i svrha prethodne mjere.

Naime, ako se sud prvog stupnja već poziva na visoki iznos tražbine, kao jedinu mjerodavnu okolnost za ocjenu postojanja opasnosti, i zbog takvog iznosa nemogućnost namirenja, nije jasno i razumljivo koja je u tom slučaju svrha prethodne mjere osiguranja!? - Naime, ako se prema ocjeni suda zbog nedostatka prihoda ne može osigurati tako visoka tražbina, koja je onda svrha privremene mjere !?

Prethodna mjera ne smije biti sama sebi svrha, pogotovo ne «gušenje» protivnika osiguranja s ciljem obustave poslovanja i otvaranja stečaja zbog nelikvidnosti.

- Čak naprotiv, smisao bi trebao biti da protivnik osiguranja obavlja djelatnost i ostvari prihode kako bi mogao namiriti i predmetnu tražbinu, ako ona nastane ! Ovako, prethodnom mjerom mu je daljnje poslovanje onemogućeno , jer zbog zapljene i blokade ovako visokog iznosa protivnik osiguranja ne može izvršiti svoje tekuće i ugovorene obveze, a predlagatelj osiguranja neće ostvariti osiguranje potencijalne buduće i neizvjesne tražbine, jer će se nad protivnikom osiguranja otvoriti stečaj, a prethodna mjera će po sili zakona prestati sukladno čl. 168. Stečajnog zakona i postupak se obustaviti. - Dakle, postigao bi se cilj predlagatelja osiguranja - «eliminacija» protivnika osiguranja, ali se svrha prethodne mjere nije postigla !

3.1. POSTOJANJE IMOVINE PROTIVNIKA OSIGURANJA

Da je sud omogućio protivniku osiguranja očitovanje na prijedlog i omogućio mu dokazivanje nepostojanja opasnosti sukladno čl. 333. St. 3. OZ odnosno dostatnosti imovine, nesporno bi se utvrdilo da ne postoji pretpostavka «opasnosti».

- **U prilogu se dostavlja izvadak iz banke** protivnika osiguranja iz kojeg je vidljivo da mu je na temelju određene prethodne mjere **već zaplijenjen iznos od 464.346,02 kuna** (što ne bi bilo moguće da prihoda nema kako to ocjenjuje sud), a što već samo po sebi demantira i opovrgava navod predlagatelja osiguranja da protivnik osiguranja ne ostvaruje prihode koji bi bilo dovoljni za namirenje iznosa od 500.000,00 kuna, što ujedno znači da se stanje na računu i prihodima protivnika osiguranja moglo utvrditi pribavom podataka FINA-e ili banke o primicima u prethodnih primjerice 30 dana, a ne paušalno zaključivati o neostvarivanju prihoda i nelikvidnosti bez pribave tih podataka,
- U prilogu se **dostavlja BON2 (podaci o solventnosti) protivnika osiguranja od 28.12.2020.** iz kojeg je vidljivo da je protivnik osiguranja samo **u posljednjih 30 dana ostvario prihode od preko 521.644,25 kuna,**
- Iz bilance protivnika osiguranja (javno objavljene) nedvojbeno proizlazi da protivnik osiguranja ima **imovinu koja znatno premašuje iznos tražbine koja se osigurava i da ona ima vrijednost od 1.800.000,00 kuna, a da aktiva protivnika osiguranja premašuje vrijednost od 2.426.177,00 kuna.**

... što sve skupa ukazuje na dokaz (a ne samo vjerojatnost) **postojanja dostatne imovine na strani protivnika osiguranja za ispunjenje iznosa od 500.000,00 kuna.**

III **Slijedom navedenog predlaže se sudu prvog stupnja da radi spriječavanja nastupa nenadoknadive štete protivniku osiguranja, remonstrativno odluči o žalbi protivnika osiguranja, usvoji je i preinači pobijano Rješenje, odbijanjem prijedloga, podredno drugostupanjskom sudu da usvoji žalbu i preinači Rješenje na način da odbije prijedlog predlagatelja osiguranja u cijelosti, te mu ujedno naloži da protivniku osiguranja nadoknadi troškove postupka osiguranja u iznosu od 15.000,00 kuna, pripadajući PDV od 25%, sudske pristojbe na žalbu u iznosu od 5.000,00 kuna.**

Rijeka, 31. prosinac 2020.

PROTIVNIK OSIGURANJA p.p.